DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,
QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
Coram Sex-Viris, Regis juſſu, ad id à Facultate Medicâ Pariſienſi nominatis, diſcutienda.

Die Martis decimâ-ſextâ Novembris anni 1751.

M. CLAUDIO-CAROLO DE JEAN,
Doctore Medico, Præſide.

An affectibus ſoporoſis Emeticum?

I.

NULLA SECRETIO, ſi vitietur, tam immanes, tamque lethiferos edit morbos, ac ſpirituum animalium ſecretio. Specimen præbent non leve affectus ſoporoſi. Mortem ſæpe tam perfectè adumbrant, ut imago nunquam expungatur. Portentoſa offert illud morborum genus ſymptomata. Videre eſt ægrum tam ferreo obrutum ſomno, ut vix, imò nullâ ratione queat expergefieri: ſalva tamen, quin & integra remanet reſpiratio: hunc pungis aciculâ? movet unum aut alterum membrum: mittit ægrè vocem: oculos nondum aperuit, & ecce redditur ſomno. Jacet ſenſu motuque deſtitutus. Quæſita non intelligit; multo minus reſponſa refert. Carum hunc dicunt affectum. Proximus eſt ad Apoplexiam gradus. In Apoplexiâ omnes ſimul functiones animales ſubitò ceſſant, attonitus procumbit æger; fulmine percuſſum diceres; vox ſimul aufertur, imminuitur ipſa reſpiratio; cum ſtertore aliquandò anima reciprocatur; reſoluta videntur membra; ſi brachium, ſi pes levetur, ſuo ſtatim pondere labitur; altus urget ſopor; niſi reſpirationis, pulſuſque veſtigia ſupereſſent, & aliquis color faciem inficeret, mortuos inter reponeretur. Coma ſoporoſis affectibus adſcribitur. Duplex eſt, ſomnolentum & vigil. Si ſomnus delirio ita conjungatur, ut excitatus æger loquatur abſurda, moxque relabatur in ſomnum, illud coma dicitur ſomnolentum: vigil nuncupatur, ſi vigiliæ (dictu mirabile) ſomno ſe comites præbeant: ſomnus externus adeſt, torquent intus vigiliæ: clauduntur oculi: feriantur ſenſuum organa: irrequietus tamen animus ſuas turbidè functiones exercet; ſomniando delirat æger: apertis ſubinde faucibus clamitat; jactat aliquandò membra; compellatus ſomnum facilè excutit, ineptas reddit voces. Nullus ſoporoſus affectus ſuum tam meretur nomen, quàm lethargus. Omnia ferè huc uſque enarrata ſymptomata in lethargo ſimul coëunt: illius tamen eſſentiam conſtituit obliviosſus ſopor; poſtulat aliquid lethargicus, oblatum arripit, dum manu tenet, propoſiti obliviſcitur, neſcit quid cum re petitâ ſibi velit, ſomno interea corripitur. Catalepſis denique prædictos jam affectus ſymptomatum prodigio longè antecellit: ſenſus cum motu ſimul evanuit: riget membrorum compages; immobiles hiant oculi; verſum in ſtatuam hominem crederes;

remanet, quâ correptus fuit, positurâ: impulsum tamen spectrum illud movetur; rursus, quam per motum adeptus est, figuram retinet. Jam tales morbos vis aggredi? Non ante viceris, quàm quæsieris causam, inventamque eradicaveris.

I I.

OMNIUM functionum integritatem ponit sanitas; morbus vel unius, vel plurium læsionem: functio tandiù viget, quandiù sua organa libero volvuntur motu; si mora injicitur, læditur. Quæris morbi causam? illius detegendæ viam aperit præmissa notio. Esto: affectu soporoso laboret æger: quænam offeratur morbi species, non est difficile quidem intellectu: diversa sedulò symptomata enucleavimus: ast nunc indaganda causa: statim est in promptu: quænam desideretur functio: sensus motusque periêre: culpanda igitur sensus motusque organa. Spirituum animalium intercipitur secretio. Secretionis vitium secretoriorum canalium *obstructionem* arguit. Morbum igitur parit infarctus cerebri. Proximam nunc tenes causam: remota non nunquam vel in primas usque regiones rejicienda. Omnes omninò secretiones in ventriculi ditionem rediguntur. Non ritè peraguntur, quin viscus illud idoneam fingat mittatque materiem. Ubi suum opus segniter exequitur, chylus malè tritus spissiorem suppeditat sanguinem: exurgunt indè liquores paternâ labe infecti. In sua quique incernicula ægrè protruduntur; permeare nequeunt; deficit secretio. Illud damni eò magis impendet cerebro, quò cerebrum magis *obstructioni* patet. Iter metire secernendæ illic materiei, mille gyris extenditur; calcandam lustra viam, quàm angusta! excurrendos scrutare canaliculos, nullam ferè deprehendes elasticitatem. Affectuum soporosorum causa non est semper tam altè repetenda: neque sic existimandum ventriculum in culpâ semper esse. Quæcumque tandem sanguineum laticem inspissare valent, soporosis affectibus producendis sunt obnoxia: circuitûs retardatio, excretorum profusio, virium jactura, elasticitatis imminutio, glandularum infarctus. Denique plethora prædicti morbi est causa non infrequens. Plethorâ sicut & cacochymiâ non existit hostis secretionum infensior. Suâ hæc crassitudine, illa mole easdem inferunt calamitates: hæc vasculorum oscula suarum partium diametro occludit, illa vasis majori distensione: fibrarum tonum hæc pondere, illâ redundatione opprimit. Permagnum utrinque celebro malum.

I I I.

INTELLECTIS morbi causis, indicationes ultrò sese offerunt. Si plethora procreaverit foverit-ve morbum, nihil venæ sectioni præmittendum. Magnum subitò emolumentum dabit. Redundantior sanguinis moles suos intra tubulos ægrè volvebatur; indocilis quati, serpebat lentè. Multo suarum partium agmine oscula perreptans, crassior existebat; sæpe sibi-ipsi præpediebat viam, vimque solidorum obruebat. Quàm celebratâ venæ sectione meliorem subitò statum corpus plethoricum inducet! Imminutâ jam liquidorum copiâ, solida vim pristinam exerunt. Tenuius sanguinis filum cedendo sensim teritur, nullam sui partem vasis salientis ictibus subripit, tubulatam leviter calcat viam, oscula facilè permeat, si quis, modò levior, reperiatur obex, cedere nescium. Non una secatur vena. Suus est honos cuique venæ sectioni. Delectus non herclè floccifaciendus. Quantùm licet, tentanda revulsio; hoc nomine in soporosis affectibus palmam sibi saphenæ sectio vindicat. Et si necessaria, sæpe tamen non solvit infarctus cerebri. liquidorum in cerebro circuitus eò restauratur difficilius, quò facilius sistitur: vix reviviscet unquam sibi permissus visceris illius elater: vi suscitandus est. Illud remedii quantò magis adhibendum, si sit infarctus cerebri liquidorum crassitudini tribuendus! tenacem istam materiem absque mochlicorum præsidio in motum agi nequicquam speres, non aliis tandem vestigiis insistendum, si soporosus affectus à primis regionibus ortum repetat. Succutiendus est ventriculus: à validâ ventriculi succussione duo exurgunt simul maximi quidem momenti commoda.

ſtagnantium ſuccorum colluvies foras amandabitur. Purior exinde chylus miſcebitur ſanguineo latici. Quin & fibra ventriculi, onere veluti depoſito, liberâ gaudebit oſcillatione ; ingeſtam acrius tractabit materiem, perfectè comminuet : morbi ſic radix eruitur. Quæris quî tot repleri queant indicationes? omnes uno repleas Emetico.

I V.

QUIDQUID in ventriculo deliteſcit, vomitoriorum ope citius excutitur. Ventriculi inteſtinorumque glandulas purgant ab humorum ſtagnantium ſaburrâ, everruntque ſordes, quas alia nunquam purgantia exturbaſſent. Dum ſic emunguntur ventriculi ductûſque inteſtinalis glandulæ, minorem offerant neceſſe eſt reſiſtentiam appellentibus è ſanguine laticibus : copioſiùs proinde excernuntur : excretio eó copioſior evadit, quò majorem fluiditatis gradum ſuccis conciliavêre, tum omnium muſculorum violenta inter vomendum contractio, tum actio ipſa particularum Emetici, quæ ſanguini aſſociatæ, tumultus ibi concitant. Inde patet vomitu quantùm imminuatur liquidorum moles : porrò vaſis tum ſanguineis tum lymphaticis multo minùs dilatatis, eâdem proportione remitti debent tenſio compreſſioque cerebri, quæ quidem oriuntur à tumefactis vaſis illius ſubſtantiam perreptantibus. Fatendum tamen, emetica nonnunquam ſoporoſis affectibus citiùs opitulari, quàm ut proſper illorum exitus unam hanc agnoſcat cauſam : imò ſæpe levatur æger abſque ullâ prorſus evacuatione : hoc in caſu ſanatio diverſæ profectò cauſæ tribuenda. Hæc nobis hypotheſis (ab illâ voce Phyſica non abhorret) optimè nodum videtur ſolvere. Lex eadem motuum ſympathicorum, quæ ventriculum, diaphragma, muſculoſque abdominales earumdem impreſſionum conſortes facit, ambas & menynges eâdem forſan aſtringit conſortione. His ſemel poſitis, nihil eſt quód oblatam quæras jam effectûs cauſam. Contracto Emetici morſu ventriculo, contrahentur & ipſæ menynges : contractæ cerebrum arctiùs complectentur ; ceſpitantem in arteriis, in venis tum ſanguineis, tum lymphaticis ſanguinem expriment ; liquorum accelerabunt motum, circuitum facient expeditiorem, ſicque citiſſimè hujuſce viſceris functiones inſtaurabunt. Hæc minùs fortè arridet hypotheſis ; quippe quæ ficto tantùm videatur extructa fundamento : Cave credas : anatome ſimul & exemplis nititur : nullum aliud viſcus tantâ, quantâ ventriculus, nervorum luxuriatur ſuppellectile : maximus inde caput inter & ventriculum conſenſus effloreſcit : ſi ventriculi commotio, hemicraniam, vertiginem, Epilepſiam ſæpe-ſæpius procreat ; viciſſim ictus capitis, hemicrania, vertigo, ventriculum ſæpè commovent. Allatæ hypotheſi ſuffragantur exempla : cerebrum purgat nonnunquam ſternutatio : illud (nemo non fatetur) oritur ex eo, quod contractio membranæ pituitariæ, unde ſternutatio ; menyngum contractionem procreet. Cur Apolectici ſuos tam efficaciter recuperant ſenſus, ubi corporis habitus in aliquâ parte gravi impreſſione afficitur? Eamdem ſcilicet ob cauſam : hac arte menyngum elater intenditur ; unde liberius circuit, exprimiturque impactus cerebro ſanguis. Quidni vis Emetici eoſdem pariet effectus ? Novus inde redit eidem hypotheſi auctoritatis gradus : illam ſi reſpueris, difficilè quidem attinges cauſam. Cur in hydrocephalo tam proſperè ſuccedunt Emetica ? Quid aliud, quæſo, niſi auctus menyngum elater, ſtagnantem cerebri ventriculis lympham exprimet ? Menynges auctâ contractione cerebrum validiùs conſtringant : in promptu eſt effectus : congeſtus liquor in oppoſitam impinget molem, vincetque tandem, ſi modo vinci queat. Probabitur magis ſimplex ille *Mechaniſmus*, ſi attendas eodem temporis puncto tonum augeri in membranâ glandulæ pituitariæ, ubi reperitur obex : difficilius explicatu nec eſt, quî *Amauroſin* incipientem ſanent Emetica ; quî ſopitum paralyticarum partium ſenſum ſuſcitent, præmiſſis abſque nullo ferè levamine venæ ſectionibus : nihil veroſimilius excogitari poteſt, quàm expreſſio

lymphæ nervorum originem comprimentis, illorumve textum resolventis; totidem Menyngum contractionis argumenta! nullus tandem oritur è congestâ in cerebro lymphâ morbus, in quo non juvent Emetica: exprimendi igitur cerebri vi polleant necessum est.

V.

AST, inquies, nihil vestris principiis tam adversatur, quàm vestra ipsa conclusio: affectus soporosos cerebri infarctui tribuitis: hunc contenditis solvendum esse: quodnam porrò huic solutioni proponitis instrumentum? Emeticum. Egregia verò infarctus solvendi methodus! Novam videlicet intrudendo materiem. Ignem nimirum oleo extinguitis! Vos nescitis vomitu versus caput vi protrudi sanguinem! Adeò ne rudes legum animalis œconomiæ! Si fugit anatome, saltem oculis utamini. Cernite quantùm hic æger inter vomendum toto rubescat ore! Magno utique metu nos jam perculsos autumas! Habemus, ovantem quòd te reprimat; ipsissimis jocis novo nos adornas telo. Præfari non omisimus, affectus soporosos seu plethora producat, seu tantùm concomitetur, mittendum sanguinem: palàm hîc adjicimus iterandam tandiù venæ sectionem, quandiù eadem stat indicatio: jam verò celebratâ ritè venæ sectione, menyngum contractione probatâ, probato istius contractionis effectu, aliquid infarctui solvendo accommodatius, amabo, excogites eo ipso. Quò nos insequeris? Quis obex, nisi immotâ radice adhæreat, membranarum contractioni sanguinisque simul appulsui resistet? Collimant eódem ambæ illæ potentiæ. Times immeritò, ne intra caput vomitu appellens sanguis novam præbeat infarctui materiam. Illius impetus frangi facilè non potest: primò vi multâ adigitur; deinde ejusdem motus plurimùm juvatur menyngum elaterio. Nondum fortè persuasum tibi est nostræ assentiendum conclusioni! Non es qui incertum pro certo teneas. Suis tandem ratiunculis tuam nunquam ludet Theoria credulitatem. Procul hinc umbra litigii. Tuum igitur nomen Inter Empyricos (eos videlicet qui uni credebant experientiæ) profitere: at enim conclamat experientia.

Ergò soporosis Affectibus Emeticum.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

Sortitò ducti.

M. Hugo Capet.	*M. Petrus Chevalier.*	*M. Joannes-Baptista-Ludovicus Chomel, Medicus Regis ordinarius.*
M. Stephanus Pourfour Du Petit.	*M. Claudius-Carolus De Jean, Actûs præses.*	*M. Ludovicus-Maria Pousse, Censor Regius.*

JUSSU REGIO,

ET EXPRESSO ILLUSTRISSIMI GALLIARUM CANCELLARII MANDATO;

AD PROMERENDUM LICENTIÆ GRADUM IN FACULTATE MEDICINÆ ANDEGAVENSI,

Proponebat Parisiis MICHAEL CHARTIER, Andegavus, Doctor Medicus Cadomensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Andegavensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1751, A TERTIA POMERIDIANA AD SEXTAM.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1751.